

genua debilitant ad standū et in bono pseuerandū. Sic dicit ps. cvij. Genua mea infirmata sunt. Igitur taliter in peccatis dormientes comparantur idolis. de quibus ps. cij. Os habent et non loquentur. et c. Talem somnū diabolus causat ut hominem in eo in anima occidat. Recte sic refert Isid. in li. Ethimo. de quodam serpente qui est huius nature. quod hominem in somno necat et homo moritur dormiendo. si autem homo vigilauerit sibi propinquare non presumit. Ita facit diabolus homini dormienti in peccatis. qui occidit ipsum in anima quāuis corpus uiuat. Iohannes petiuit ps. xij. Illumina oculos meos ne unquam obdormiam et c. Si ab hoc somno homo peccator uult expergisci oportet per angelum. id est sacerdotē excitari. quod figurat. iij. Regl. xx. Ubi legitur quod helias sub umbra iuniperi dormitauit per quem designat dilectio peccati. Sed angelus venit et eum a somno excitauit. sic ipsi sacerdotes excitant peccatores dicētes illud. Iheronimus. vj. Usquequo piger dormis. id est somno peccati. quare uenit tibi quasi victor. id est subito egestas et peccator debet ei acquiescere et subito surgere. Quod dicit helimadus de repatione lapsi. Surge frater noster si resurgere est hodie difficile cras erit difficilius. Quāto enim iaces diutius tanto cades profundius. et si homo acquieuerit et a peccatis surrexerit statimque penitentiam egerit tunc cathene quibus eum diabolus diutius ligatus tenuit cadent de ipso. Et ostendit lucas hoc cum dicit. Et ceciderunt cathene de manibus eius. Et hoc quo ad primum. Quāto ad secundum describitur quod requiruntur ut homo in gratia perseueret. quod tangitur cum dicit. Angelus dixit ad petrum pinguete. et c. De quo est notandum secundum naturales. Arbor que surrexerit de terra et fructifera facta est adhuc indiget ulterius cultibus ut in statu fructificationis permaneat. necesse enim est ut circumligetur aliquo retinaculo ne rami nimium extendantur. et alie arbores suffocentur. necesse est etiam ramorum superfluum et inutilem abscisso. ut fructus producat meliores. ita homo qui est arbor euersa secundum Augustinum. cum per diuine gratie prouentionem et scie illuminationem corporalem percussioem sacerdotis excitationem surrexerit a peccatis. adhuc alijs indiget quattuor ut in gratia perseueret. Primum est corporis pinctio quod notat cum dicit. pinguete. Et hec est quadruplex. Prima est continentia a superfluitate voluptatum. que summe necessaria est penitenti. Iohannes dicit dominus. Luc. xij. Sint lumbi vestri pincti. Super quo dicit Gregorius in omel. Tunc lumbos pinguimus cum carnis luxuria per continentiam coartamur. Secunda est ab-

stinentia quod pinguimur a superfluitate ciborum. quod etiam necessaria est penitenti secundum Eusebium Abstinentia mentem placitam reddit. hominem ad bene agendum disponit. deum omnipotentem allicit. ad suscipiendum rorem celestis gratie abilem efficit vitia abigit. demonesque repellit. Hec fuit zona bellic. iij. Regl. i. de qua dicitur. Vir pilosus pellit accitatus. Tertia est iusticia a superfluitate actionum. Iuxta illud Esa. xj. Erit iusticia cingulum lumborum eius. Quarta est sapientia vel charitas a superfluitate cogitationum et verborum. secundum illud Apoc. i. pinctum ad mamillas. id est circa pectus zona aurea. Secundum est mundanorum vel terrenorum contemptus affectuum mortificatio. et hoc tangitur ibi. Calcea te caligas tuas. id est sandalijs quod est genus calceamenti non habens corium super pedes. et fit de pellibus animalium mortuorum. et significat mortificationem vel abscissionem omnium affectuum terrenorum. Quod cui deus peccata dimisit. et resurgere per gratiam suam fecit ille tenetur eum amare. sed hoc facere non potest. nisi abscindat affectiones temporalium. Quod dicit Gregorius. xvij. moral. Qui terrenorum amore uicissim in deo nullatenus delectatur. Iohannes dicit Seneca in epla ad lucillum. Nemo est dignus deo. nisi qui opes contempserit. Tertium est virtutum decoratio quod innuit ibi. Circumda tibi vestimentum tuum. quia videmus quod arbor quā circumligatur a superfluis ramis abscindit. fructibus decoratur. licet etiam homo debet fructibus virtutum exornari. nec sufficit ei si uult esse uerus penitens a voluptatibus carnis et mundi exui. sed etiam debet virtutibus indui. Quod dicit Gregorius in omel. Et habet transumptiue in canone. xxij. q. v. c. de forma. Non sufficit mala non facere nisi quis bonis operibus studeat insudare. Ideo consilijs penitentibus. Esa. i. Quiesce te puerse agere. discite bene facere. Quartum est domini imitatio. et hoc tangitur ibi. Sequere me. quod exponens Gregorius in omel. Relinquamus nosmetipsos penitendo et confitendo peccata nostra desinamus tales esse quales fuimus et nos faciamus per peccatum ut mereamur permanere mundi coram deo. quales per gratiam dei in sacro facti sumus baptismo. qui est superbus desinat malam superbiam et fiat humilis propter deum. Si luxuriolus imitemur continentem vitam. si auarus quisque ambire desinat et humilitatem discat. et c.

Sermo de sancto Donato martyre.

Magna est gloria
eius in salutari tuo gloriam et magnū decorē. et c. Ita scribit. ps. xx

Sermo

Principes seculares dñi q̄ f̄restres in curijs suis solēt h̄re fortes milites. qui se exponunt morti p̄ ip̄is et q̄ sūt intelligentes de cura domestica. fm̄ illud p̄rou. xvij. Accepit̄ ē regi minister intelligens. Sitr̄ etiā illud p̄rou. xxij. Vidisti virū velocē in ope suoc. oīa regibus stabit. nec erit ante ignobiles q̄ illos sic intelligentes deū diligūt. et interdum magis honorant dignitatib⁹ et honore. Ad figuratū ē de rege pharaone. vt legif̄ Gen. xli. q̄ nouit ioseph viz̄ intelligentē eo q̄ sibi sapienter visum somnij exposuisset magno honore ipsum honorauit. Accepit enī annulū d̄ manu sua et tradidit ei. Et vestiuit euz stola bisina. et fecit eum ascendere currum suū et ante eum clamare preconem vt omnes ante eū genu flecterent. et honorem exhiberent.

A Moralit̄ x̄ps ē p̄nceps pacis. et dñs nō solum terre. sed omniū q̄ in ea sunt. iuxta illud ps. xliij. Dñi ē terra et plenitudo ei⁹. hic habuit in sua curia sc̄z eccl̄ia militate fortes milites vt fuit Georgius Laurenti⁹ Vincenti⁹ qui fortiter pro fide x̄pi dñi sui pugnauerūt. quoz̄ p̄cipu⁹ fuit beat⁹ Donatus noster patronus. quia de eius fortitudine canit eccl̄ia Miles dei se virtute cingens fortitudinis superat penas. pugnat tute spe beatitudinis Nam pro x̄po morti se exposuit vt de ip̄o exponi p̄t̄ illud. ij. Mach. vj. Iste gloriosaz̄ mortem magis quā odibile vitā amplectens voluntarie preibat ad suppliciu. Ideo ip̄suz christus multum honorauit. in hoc q̄ fecit ipsum patronum huius dioce⁹ Bilnensis Et nunc in celis super omnia bona tanq̄ intelligentē militē collocanit. vt habetur i verbis premissis. In quibus a duob⁹ p̄medat̄.

Primo in eminētia dignitatis. Sc̄do ab excellētia sanctitatis.

Circa qd̄ notandum Gloria est triplex quatū ad propositū. temporalis. sp̄ualis. et eternalis. h̄az̄ posuit dñs quālibet sup̄ beatū Donatū. Dico primo q̄ posuit sup̄ ipsum gl̄iam tēporalem. et hec fuit quadruplex. Prima fuit alta pontificalis potētia qua fuit ornat⁹ gl̄iose. et bñ d̄z̄ alta q̄ excedit omniū regū potentiam. vt dicitur in canone. xxvj. dis. c. deide. Sicut auri fulgor preualet metallo plumbo. sic pontificalis dignitas p̄ualet regum diademati. S̄z tamen de hac gloria se nō extollebat. Quia legif̄ illud dictum sapientis. Rectorē teposuerunt noli extolli. esto in illis quasi vn⁹ ex ip̄is. curam illorū habe et leteris prop̄ illos et ornamentum accipias gr̄e coronam. Eccl̄i. xxxij.

Sz tales heu nūc nō sunt sacerdotes qualis fuit beatus Donat⁹. qui hoc donū cū ma-

gno timore accepit. sed letant̄ nūc cum ad potentias ascendunt et in eis supbi existūt. De quibus dicit Ihero. sup̄ Ezech. li. ij. Gr̄adis dignitas sacerdotū. sed grandis ruina si letatur ad glorie ascensum. S̄z timeam⁹ lapsum nec solū pro nostris delictis reddamus rōez Sed pro omniū peccatis quoz̄ vtimur bonis. et nequaquā nō sum⁹ de eoz̄ salute solliciti hecille. Tales sunt modo dñi seculares qui in alta sua potētia glorian̄ similes leoni. de quo dicit Ibi. li. xij. q̄ valde gloriosus in potentia sua incedit vt rex. et dum a canib⁹ agitat̄ se nō abscondit. sed in campū vadit se p̄parans. Cū aut̄ vanā potētia nō aduertit fouea parata in eā ruit. de qua cū exire nō possit colla catenis submittit. Et sequit̄ q̄ gloriatio sua sibi obfuit. Ita illi dñi viuunt gl̄iosi apparent sed tandem ad foueā gehennalem cadunt. non solū catenis ferreis. sed ignibus colla submittūt. Tunc verificabit̄ in eis illud Sap. vj. Potētes potenter tormenta patientur. Dic mihi. vbi ē vana potētia Iuliani q̄ solus p̄mū imperium obtinuit. a quo oēs cesares sunt vocati. Lito perijt a romāis gladio interijt. vt legif̄ in cronicis Abi ē ampla potentia alexandri magni. qui dñator mūdi vocabat̄. velociter vt fenū exaruit. Nā duo decim annis regnauit. vt habet̄. j. Mach. j. Et de ip̄o et consimilibus dici potest. Ceciderunt in profunduz vt lapides. Quis scit si def̄ eis requies. Ideo cōsulit dñs p̄ Ihere. propham eiusdem. ix. Nō gloriatur fortis i fortitudine sua. Secunda gloria fuit sapientia qua fuit p̄ditus sanct⁹ Donatus vt dicere potuit illud. Sap. vij. Sapientia sine fictione didici a deo et sine p̄uitio. et honestatē eius nō abscondo. Ip̄e enī didicit sapientiā cum Iuliano imperatore. Ideo dicit Sapientiam didici. s. a deo. Quia dicitur Eccl̄i. f. Dis sapientia a dño deo est. et cum illo fuit semp et est ante eum. Illam autē sapientiaz et scientiam cōmunicauit per predicationem q̄ nouerat dictum sapientis. Sapientia abscondita et thesaurus absconditus que vtilitas in vtrisq̄. quasi diceret nulla. Eccl̄i. xli. S̄z sic nō faciūt moderni sapiētes. q̄ sapientia suā non cōmunicant. sed de ipsa quasi de p̄se glorian̄. Contra quos dicit apostolus. j. Cor. iij. Quid habes quod non acceperis. Quid gloriari. quasi nō acceperis. Et tales antiq̄ philosophi fuerūt q̄ de sua sapia gloriā q̄sierunt dicente ap̄lo ad Roma. f. Dixērūt se eē sapientes. stulti facti sunt et euanuerunt in cogitationib⁹ suis. Abi ē nūc sapientia solomonis totalit̄ euauit. Sic legitur q̄

cuidā discipulo apparuit dicēs q̄ nihil apli
sciret nisi penā sentiret. qz fm sniam sapiētis
Non est sapientia nec scientia apud inferos.
Eccl̄s. ix. Nō gloriē sapiēs in sapiētia sua.
Tertia gloria fuit rex opulētia qua erat
dotat⁹ qz pat su⁹ credit⁹ fuisse diues roman⁹
quē iulianus auar⁹ vt diuitias suas sumēt
interfecit. Ille aut. b. Donat⁹ fili⁹ eius relin
quēs diuitias ad arretiam fugit ciuitatē. qz
didicerat in scholis ⁊ legerat illd dictū sapiē
tis Catonis. Despice diuitias si vis eē beat⁹
S3. b. ille donat⁹ paucos h3 in illo imitato
tores. sed gloriā in opulētia sua. Jux illd
ps. xlvij. In multitudine diuitiarū suarum
gloriā. qualis fuit Ezechias rex hierusa
lē qui nūcia regis babilonis ad se venienti
bus in magna glia oñdit oēs thesauros suos
gloriando. Sed qd ex hoc euenit venit idem
rex babilonie beridach ⁊ abstulit oēm the
saurū Ezechie ⁊ filiū suū viuctū pduxit in ba
bylonē vt impleret pphetia Esaie qui dixit
adezechia. Ecce dies veniūt ⁊ auferunt oīa
q̄ in domo tua sunt. iij. Regl. xx. Quid etiā
profuit diuiti epuloni qui tot diuitias habu
it. quotidie comedit splēdide in aureis ⁊ ar
genteis vasīs in nullo sibi pfuerūt nisi q̄ in
inferno sepult⁹ ē Luc. xvj. Mortu⁹ autē di
ues ⁊ sepult⁹ in inferno. Quid profuit Salo
moni qui collegit aurū quasi auricalcū. ⁊ vt
plūbū ppleuit argentū nisi q̄ fuerūt sibi he
diuitie causa luxurie ⁊ idolatrie. Qz d3 Eccl̄s
xlvij. q̄ hic inclinauit femora sua mulierib⁹.
⁊ dedit maculā in glia suā. Jō de diuitijs
nō ē gloriandū. fm illud. Iher. ix. Nō glo
riē diues in diuitijs. **Q**uarta gloria fu
it in exteriori apparentia qua vestib⁹ ponti
ficalib⁹ fuit decent ornat⁹. ita vt dici pōt illd
ps. viij. Glia ⁊ honore coronasti euz dñe. s3 i
illa potētia nō ē gloriandū. Qz sciuit spiritū
sanctū dicentē in vestitu ne gloriēris vnquā
Eccl̄s. ix. Contra qd multi fecerūt ⁊ faciunt.
⁊ gloriati sunt de veste exteriori. Sic refert
Uincen. li. x. in spe. histo. de Nerone q̄ vnā
vestē nūq̄ bis induebat. etiā idē aureis reti
bus piscabat⁹. Sed qd pfuit ei illa aurea pi
scatio q̄ nūc apud inferos in auro liquefacto
⁊ fetido penas luit. Sicut hoc a quodam vi
sum fuit. vt habet in tragedijs Senece. Illa
q̄tuor p̄dicta alta sc3 sapiētia. rex opulētia.
⁊ exterior apparentia multos heu nimis ex
tulerūt. ⁊ tandē in pfundū dimerferunt. nec
ab illis honorib⁹ pauci manēt viui vita glo
rie sed moriūtur morte culpe. Jō assimilanē
mari mortuo in cuius ripa fm Jld. lib. xv.
crescunt poma virētia ⁊ educta desiderij gl

gnūt que si carpūt resoluūt in cinerē fumū.
q̄ exalant. In hoc mari nihil manet viuum
neq̄ pisces neq̄ aues nec vagia patif. qz oīa
vita carentia in eo ad profundū dimergunē
in eo lucerna si fuerit accensū lumē supnatat
dimergit aut statim si lumē extinguit. qd p
hoc mare apti⁹ q̄ glia mūdi q̄ p̄sistit i his q̄
tuor p̄dictis designat. qz in glia mundi sem
per ē amaritudo. Juxta illud Berni. i sermo
ne. Nā in honore sine dolore nūq̄ in p̄latiōe
quis eē pōt sine tribulatione. ⁊ quis videt
pducere fruct⁹ delectabiles ad vltimum tñ
erūt quasi cinis ⁊ stercus. Juxta illud Job.
xiiij. Gloria viri peccatoris ē sterē ⁊ vermis
hodie ē ⁊ cras nō inuenit In hoc mari nihil
remanet viui vt dictū ē vita grē. qz multi p
scitant. Jō dicit Seneca in epla ad Lucil
lū. Tu honore mūdānū vt mortis p̄sagiū sp
fuge. nulli enī vnq̄ credunt solum honoris
ascendisse quin in fine p̄probenē graui⁹ cor
ruisse. hecille. Qz tales extinguit in se lumē
intellect⁹ qd de⁹ aie infudit. vt habetur. iij.
Regl. de Salo. Qz nō intelligunt fallaciam
glorie vel honoris. iō submergunē. S3 q̄ ha
bet in se accensū lumē intellect⁹. iste superna
tat. qz spernit glia mundi quātum potest.
sicut fecit. b. Donatus. iō nō fuit submersus
Secūda gloria ē spūalis q̄ hoīs interio
ris. sicut p̄cedēs fuit exterioris. Et consistit
etiā in quattuor. Primo i p̄cie puritate. nō
nepulchrū ē auz. Est enī auz vt lux glia i
quātū ē diuisū a tenebris. sica aia est in multa
leticia ⁊ gloria plena cū ē diuisa ab oī culpa.
⁊ nullo malo pmixta fm qd dicit p̄rouer.
ij. Secura mens quasi iuge cōuiuium. hoc ē
qui delectabiliter viuit sicut hoīs in conui
uiō. Et ibidē cor inquit gaudēs bone cōscie
Lui p̄sonat apls. ij. Cor. j. Glia hec ē nrē cō
scietestimoniū. Secundo p̄sistit in recta aie
voluntate. qz cor ē omniū mēbroz p̄imum
motusq̄ ⁊ ceteris mēbris vite ipensū si fue
rit rectū nihil erit in corpore tortuosum. Sic
etiā ex parte aie cū volūtas in regno aie do
minet. si fuerit recta. recta erūt. ⁊ cetera. Jō
diq̄ gloria dicente. ps. xxxj. Letamini i dño
⁊ exultate iusti. ⁊ gloriāmini oēs recti corde
Tertio cōsistit in mētis carnisq̄ integritate
magnā q̄ gloriā inauditāq̄ leticiā generat i
anima vtriusq̄ hoīs mundicia. Quarto cō
sistit in cognoscēdo ppriā vilitatē. ex q̄. s. ma
teria generat quo cibo in vētre sc3 nutrit cū
qua veste imundū nascit. ⁊ inde exijt. ⁊ hec
cognouit Inno. papa. ⁊ iō dicit de vilitate
humane cōditionis. li. j. c. j. Quis det oculis
meis fontē lachrymarū vt fleam miserabilem

Sermo

conditionis ingressus et dānabile hūane dissolutionis egressū culpabilē hūane puerfationis progressū. Ista gloria fuit beat⁹ Donatus ornatus. nā habuit p̄sciam purā nō foris peccatorū maculatā. Iō pōt dicere illud. ps. xvij. Scdm puritatē manū meaz retribuit mihi. qz custodiui vias dñi. Habuit corpori integritatē vt ei p̄petit illud Esa. xxxv. Gloria libani data ē ei. Liban⁹ cādidatio interp̄ta et significat mētis carnisqz sue mundiciā. **T**ertia gloria fuit eternalis q̄ ē omnium nostrū finis desiderioz. et p̄sistit etiā in quatuor. Primo in sanctorū societate. Quid enī dulcius q̄ ēē in cōsortio tantoz sanctorū cuz xpo regnantū. Omnia societas et predulcis ex societate suauitas videt tot sanctos qui sunt reges purpura vestiti diademate coronati super hunc solem oibus bonis pleni. de quibus dicit ps. cxlix. Exultabunt sancti in gl̄ia letabunt in cubilib⁹ suis. Scdo p̄sistit i bonoz omnū societate. In hac enī vita semper scientiis p̄ficere cupim⁹ et nunqz qd cupimus obtineri qz quātūcūqz intelligam⁹ et p̄ficiam⁹ semp̄ supest qd queramus. Iō legif in gestis phoz. cum quidā phs ad mortē venisset dixit se dolere qz iā deberet mori cū iaz tunc incipiebat discere. et ali⁹ interrogatus vbi eēt terminus scie dixit. Vbi ē termin⁹ vite. Tante autē capacitatis volūtas humana ē vt oibus bonis mūdi satiari nō posset. Nā totus mūdus Alexandro nō sufficit. nec alii cui regū potuit eē sufficiens qd possidebat. ergo quanta ē illa gl̄ia q̄ sic intellectū p̄sumat affectū sariat vt nihil vltra qd possideat querat. sed oīno p̄tent⁹ existat. fm̄ illud ps. xvj. Satiabor cū apparuerit gl̄ia tua. Tercio cōsistit in omnū bonoz reuelatiōe. qz nihil boni homini occultat vnde debebat eē letus vt beatus. Quarto hec gl̄ia cōsistit in clara dei visione. Oīa enī alia mūdi bona oīa celestia nō sufficerēt nobis data nisi diuinā essentia viderem⁹. Iō dixit quidā phs qz tam delicata est dei visio totoqz honore dignissima vt quicquid haberi possit illa nō habita non facit hoīem b̄tīm s̄ miser. q̄ summe beati erim⁹ qñ deū in seipso videbim⁹. Et hāc gl̄iam certissime posuit dñs sup famulū suū sanctum Donatū. habet enī cōsortium cum celestib⁹ ciuib⁹. et est bonis oibus satiatus nihilqz ē qd sit ei occultū cum vidit deū facie ad faciē in quo tanqz in speculo clarissimo relucēt oīa et apparent. Ideo conuenienter assumptū ē pro festo ip̄ius hoc verbum magna ē gloria eius in saluari tuo.

Sermo primus de sancto Laurentio.

Adam et vide

Abo visionē hanc quare nō p̄burat rubus. Exo. iij. **A**li. in spec. na. x. li. c. xvij. dicit Salmādra ē serpens qui solo incendio repugnat sola inē alia anima/ lia ignē extinguit et in igne sine cōsumptione viuit. Et causa hui⁹ ē magna frigiditas. Nā recte sic glacies in igne piecta ip̄m extinguit Ita hec bestia veniēs in ignem p̄pter sui frigoris frigiditatē vt p̄z de pelle ei⁹ de q̄ sunt interdū cingula regū qui p̄ longā vetustatē in ignē proiecti nō p̄burūf. sed ille purgati extrahunt. de hac etiā lichmina sunt i lapa dib⁹ q̄ nullo incendio p̄burūf. **S**piritualit̄ per Salmādrā. b. Laurentiū possum⁹ designare. qz recte sic Salmādra apparet solū tempore pluuię et tēpestati. sed in tempore deficit serenitatis. Ita. b. Laurenti⁹ tēpore p̄secutiōis martyruz noluit occultari. qz cū Sixtus papa ad passionē ducere ap̄paruit Laurenti⁹ clamās. q̄ progredi p̄f sine filio. q. d. Parat⁹ sum tecū mori o pater nō me derelinquas. Iste sanctus martyr positus in ignē illelus in mēte p̄māsit. et frigiditate sue castitatis p̄ ignē diuine charitatis materialē extinxit. Qd declarat. b. Amb. in sermone de hac festiuitate dicēs. Quāuis rex i pius ligna subijceret vt incēdia maiora incēderet. tñ sanct⁹ Laurenti⁹ fidei calore accensus nō sensit. Et dū xpi p̄cepta cogitat frigidū ē illi oē qd patit. Et subdit Laurentius i craticula flāmaz igne torquef ardebat extri secus tyranni senientis incēdijs. Sz maior illum extrinsec⁹ xpi amoris flāma torquebat nec pōt viscerib⁹ igniū tormēta sentire. qz sensibus padisi refrigeria possidebat. hec ille. Ecce quō hec Salmādra. b. Laurenti⁹ in ignē piect⁹ incēdijs illi⁹ repugnauit nec p̄bustus fuit qz innuif in verbis p̄missis vbi p̄paf ru bo incōbusto. In quib⁹ a trib⁹ p̄ncipalit̄ cōmendat. Primo quātū ad meritū qd habuit h̄ tāgif in rubo. Scdo quātū ad tormentum qd sustinuit h̄ tangif in incēdio. Tercio quō p̄ualuit. h̄ tangif in miraculo. De p̄mo ē nō tandū fm̄ Jsi. li. xvij. Rubus ē densitas spinaz et alioz fructuū aculeos habentiū et acriter pungit. et p̄ hūc significat. be. Lauren. q̄ fuit plen⁹ aculeis passionū fm̄ qd dicit Amb. in sermone hodie. Nō enī fratres. b. Laurōtiū breui simplici⁹ passione p̄imitur. nā qui gladio percutitur simul moritur. qui in flammaz camino mergitur vno impetu liberatur. hic autem longa et multiplex pena cruciatur. Et subdit legimus beatos pueros i pe